

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Triplex Theologica, Ad Mentem Præclarissimi
Ecclesiæ D. S. P. Avgvstini, (Cui consonat Doctor
Angelicvs cum Melliflvo,)**

Schweitzer, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.LXXXII.

Responsio prima. Primus homo fuit creatus sine omni interiori motu & sollicitatione ad malum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39320

sequentiam, quia etsi in isto statu haberet homo liberum arbitrium ad peccandum venialiter, non poterat tamen exire in actum, nisi præcederet peccatum mortale, quamdiu ratio manebat subdita Deo. Stante enim ista subjectione, quæ sine peccato mortali tolli non poterat, manebat inferior pars subiecta superiori ita, ut nihil ab ea fieret, quod non ordinaretur in Deum, in quem peccatum veniale ordinari nequit.

Dices: Poterat liberè omittere jocosum mendacium, vel verbum otiosum in dicto statu, & per illam omissionem mereri: ergo etiam potuit oppositum velle, antequam peccaret mortaliter. Probatur consequentia: quia alioquin non liberè omisset. Respondes negando consequentiam, & ejus probationem, quia ommissio illa libera dependisset ab actu libero, sine quo non potest ommissio libera dari.

DUBIUM UNDECIMUM.

An primum primi hominis peccatum potuerit oriri ex rebeli concupiscentia?

Respondeo & dico primò: Primus homo creatus fuit sine omni interiori motu, & sollicitatione ad malum. Est indubitata doctrina S. Augustini contra Pelagianos. Probatur primò ex lib. de corrept. & grat. c. ii. *Ille verò nulla tali rixa à seipso adversus seipsum*

ipsum tentatus, & atque turbatus, in illo beatitudinis loco sua secum pace fruebatur. Et c. 12. Tales vires habebat ejus voluntas, qua sine ullo fuerat instituta peccato, & nihil illi ex seipsa concupiscentialiter resistebat.

Probatur secundò ex lib. 1. Oper. Imperf. c. 71. Ergonè & in Paradiso ante malesuadi venena serpentis, ante corruptam sermone sacrilego voluntatem illiciti cibi libido jam fuit? Et videbant illi homines fructum ligni prohibiti, & concupiscebant: sed ut non manducarent, concupiscentia spiritus carnis concupiscentia repugnabat? Et vivebant in loco illo tanta beatitudinis, non habentes in seipsis pacem mentis & corporis? non usque adeo dementes estis, ut ista credatis: non usque adeo, ut ista dicatis.

Probatur tertio ex lib. 14. de Civ. Dei, c. 26. Summa in carne sanitas, in anima tota tranquillitas. Sicut in Paradiso nullus aestus aut frigus: sic in ejus habitatore nulla ex cupiditate vel timore accidebat bona voluntatis offensio.

Consentit S. Bernardus supra cit. serm. in Coen. D. Nihil sentiens molestiae, -- cum nihil esset in anima, quod offenderet, nihil in carne, quod puderet, &c. Et serm. 2. in Septuag. ait: Sanè non simpliciter corpus, sed corpus quod corrumpitur, gravat animam, ut immunem ab hoc gravamine primi parentis animam noverit extitisse, donec adhuc corpus gereret incorruptum. Et serm. ad milit. Temp. c. 11. rebellionem ortam esse ex peccato: Invenit Conditor suam sibi rebellem creaturam, inveniet anima suam sibi rebellem pedissequam -- legem in membris suis repugnantem legi mentis. Et serm. 72. sup. Cant. Porta-

mus omnes impressum nobis cauterium conspirationis antiquæ &c. Dicitque quod Eva vivat in nobis, per hereditariam concupiscentiam.

Dico secundo. Primum peccatum in primo homine, in statu Innocentiæ, non potuit oriri ex cæca & indomita concupiscentia. Ita Augustinus in variis locis & libris, præcipuè illis, quos scripsit contra Iulianum. Probat: quia docet Augustinus rebellem concupiscentiam esse naturæ vitium, & vulnus inflictum à Diabolo: ergo non potuit esse in primo homine ante peccatum, ac proinde ex illa oriri non potuit primum peccatum. Consequentia patet, quia Deus non potest potentia saltem ordinariâ hominem sine sua culpâ creare cum vitio inclinante ad peccatum; neque ante peccatum potuit illi à Diabolo infligi tale vulnus. Probat antecedens primo ex lib: 1. de nupt: & concup. c. 2; ubi ait: *Hoc humanogeni inflictum vulnus à Diabolo, quidquid per illud nascitur, cogit esse sub diabolo, tanquam de suo frutice fructum jure decerpit: non quod ab illo sit natura humana, quæ non est nisi ex Deo, sed vitium, quod non est ex Deo.*

Probat secundo ex lib. de grat. Christi c. 20. *Aliud est charitas radix bonorum, aliud cupiditas radix malorum, tantumque inter se differunt, quantum virtus & vitium ----- Cupiditas hominis quæ vitium est, hominem habet auctorem, non hominis auctorem.*

Probat tertio ex lib. 3. cont. Iul. c. 21. *Vis enim vincere concupiscentiam expugnatione ejus, me verò laude ejus; sed ego respondeo, ut vincatur, qui laudat, judicat, qui pugnat. Si enim malum est cur laudas? si bonum est,*